

Macpherson, Donald Rae
Lieutenant
North Shore (New Brunswick)
Regiment
Royal Canadian Infantry Corps
G406672

Donald Rae Macpherson is geboren op 20 oktober 1912 in Moncton, Westmorland County, New Brunswick, Canada, als zoon van Robert Synton Macpherson en Annie Rachel Blake. Zijn vader werkt bij CN Railway in het centrum van Moncton. Don heeft zes broers en zussen: Jean, Murdoch (overlijdt in 1939), Ellen, Alpeha en Anna (overlijdt als kind).

Don doorloopt de Aberdeen High School en is uitzonderlijk goed in sport. Hij speelt basketbal bij de YMCA Moncton Y Knots, die het provinciaal kampioenschap behalen tijdens het seizoen 1929-1930.

Na het verlaten van de school ontwikkelt Don zijn zakentalent. Hij start zijn werkzaamheden bij de T. Eaton Co Ltd. in 1930 en wordt uiteindelijk assistent-filiaalmanager van de winkel in Campbellton, New Brunswick. De Moncton Transcript beschrijft Don Macpherson als een van de meest gewaardeerde jonge zakenlieden in New Brunswick.

Op 27 juli 1940 trouwt Don met Marion Chapman Spence in de St. John's United Church in Moncton.

Op 10 maart 1942 meldt Don zich in Campbellton aan bij de Royal Canadian Artillery. In 1943 volgt hij een officiersopleiding in Trois-Rivieres, Quebec en in augustus wordt hij beëdigd als officier. In juli 1944 wordt Don verscheept naar Europa.

Op dat moment vechten de Canadezen in Normandië en lijden zware verliezen. Don wordt ingedeeld bij de infanterie. Lieutenant-Colonel Ernie Anderson, commandant van het North Shore (New Brunswick) Regiment, vermeldt dat Lieutenant Don Macpherson op 15 augustus 1944 bij het regiment wordt ingedeeld. Het regiment heeft net het dorp Sassy veroverd.

In september krijgen de Canadezen de opdracht om alle havens te veroveren en alle Duitse troepen langs de Franse kust van het Kanaal te vernietigen. Don is pelotonscommandant van de C-compagnie, die onder bevel staat van Major James Currie, en neemt deel aan de verovering van de haven van Wimereux en het nabijgelegen dorp Wimille. Ongeveer een maand later, op 25 oktober, komt het nieuws binnen dat thuis een zoon is geboren: Ian Bruce Macpherson.

Donald's ouders met kleinzoon Ian.

Op 8 februari 1945 start de Operatie Veritable, de invasie van Duitsland, en de Canadezen krijgen de opdracht om het Rijnland (het westen van Duitsland ten zuiden van de Rijn) te ontruimen. Een van de dodelijkste veldslagen in het Rijnland vindt plaats op 26 februari met de verovering van het dorp Keppeln. Luchtfoto's tonen geen indicatie van Duitse verdediging in Keppeln en er wordt besloten dat de hulp van tanks niet nodig zal zijn. Het North Shore (New Brunswick) Regiment krijgt het bevel om het dorp in te nemen en vast te houden. De aanval zal geleid worden door de B-compagnie onder leiding van Major Williard Parker en de C-compagnie onder leiding van Major James Currie. De manschappen zijn duidelijk nerveus over het oprukken over vlak, open platteland zonder de tanks. Major Parker houdt hier helemaal niet van en zegt: "*Dit gaat een van onze zwaarste opdrachten worden ...*".

Op 26 februari om 08.45 uur gaan de B- en C-compagnie op weg naar Keppeln, aan weerszijden van de smalle verharde weg. De A- en D-compagnie worden als reserve achtergehouden en een geallieerd spervuur van de artillerie gaat vooraf aan de aanval.

Na het oprukken, ongeveer halverwege het dorp Keppeln, bevinden de B- en C-compagnie zich in een graanveld met korte stoppels en naderen een schuur. De B-compagnie bevindt zich aan de rechterkant en de C-compagnie met Lieutenant Macpherson en zijn peloton no. 8 aan de linkerkant. Het is bij de Canadezen niet bekend dat Keppeln zwaar is versterkt. De schuur bevat twee 88mm gemechaniseerd geschut, verder machinegeweren en een garnizoen van 30 Duitse soldaten. Machinegeweren en mortieren zijn geplaatst in goed gecamoufleerde loopgraven en tanks, evenals extra gemechaniseerd geschut, zijn verborgen achter de gebouwen. Het regiment wordt in een val gelokt.

Donald.

Honderdvijftig meter voor de schuur openen de Duitsers het vuur. Overal worden manschappen gedood of raken gewond. Verschillende pogingen worden ondernomen om de schuur aan te vallen, maar alle mislukken. De enige manier van de Canadezen om een schuilplaats te vinden, is gebruik te maken van de kraters die zijn ontstaan door de Duitse mortieren van de 88mm kanonnen. De A- en D-compagnie bevinden zich minstens een kilometer achter het front en zijn zich niet bewust van de slachting. Major Parker keert terug om zich te melden bij het hoofdkwartier van het regiment, maar wordt, als hij terugkeert naar zijn compagnie, gedood.

Het 1st Hussars Tank Regiment wordt op de hoogte gebracht en krijgt het bevel om het North Shore (New Brunswick) Regiment te helpen. De A-compagnie van het regiment zorgt voor een peloton van 42 manschappen die, blootgesteld aan groot gevaar, voorafgaand aan een eskader van tanks, proberen de verdediging van Keppeln te breken. Het peloton staat onder bevel van Lieutenant Harry Nutter en zal PIAT-kanonnen (Projector, Infantry, Anti-tank) bij zich hebben.

Lieutenant Nutter verklaart: *"Om nou te zeggen dat ik doodsbang was, nee dat niet ... "*. Nutter verzamelt zijn mannen en vertelt hen: *"Dit wordt zwaar, heel erg zwaar, maar we gaan het doen ... "*. Nutter herinnert zich hun gezichten. Hun vertrouwen was angstaanjagend en hij zegt tegen hen: *"... sommigen van ons zullen het halen en we gaan allemaal ons best doen. "*.

Om 14.15 uur klimmen de manschappen van het peloton van Lt. Nutter op hun tanks die op volle snelheid richting de vijandelijke linie rijden. De Duitsers reageren met een spervuur van artillerie en mortieren. Als ze het dorp naderen, schieten de mannen van Nutter als een waanzinnige in de vijandelijke loopgraven. Verschillende tanks raken mijnen en ontploffen, andere komen vast te zitten in de modder. Maar zes van de oorspronkelijk veertien tanks zijn heel gebleven en slechts negen van het peloton van 42 manschappen zijn nog in leven. Extra versterkingen zijn nog steeds ver weg en onzichtbaar. De overlevenden van het peloton springen van hun tanks en luitenant Nutter verzamelt een aantal van hen in een bomkrater.

Rond deze tijd worden drie voertuigen met WASP-vlammenwerpers onder het commando van Sergeant Horace Boulay van het regiment richting de schuur gedirigeerd. Twee van de voertuigen worden vernietigd door mijnen of artillerievuur, maar sergeant Horace Boulay en zijn bemanning bereiken de schuur, zetten hem in brand en maken de kanonnen onklaar. Er zijn echter nog meer artillerie-eenheden, tanks en verdedigingslijnes in loopgraven in het dorp.

De rest van het regiment komt eindelijk aan, maar de vijand vecht nog steeds van huis tot huis. Tegen de avond behoort Keppeln aan de Canadezen, maar op het slagveld in het westen zijn 21 tanks beschadigd en 28 manschappen van het regiment gedood in actie. Nog eens 56 zijn gewond geraakt.

De strijd om Keppeln haalt de voorpagina in de London Daily Express. John Redfern schrijft: *"Het North Shore (New Brunswick) Regiment is, misschien, voor velen van jullie in Groot- Brittannië niet meer dan een naam. Keppeln was slechts een naam voor de mannen van het North Shore. Maar het leger zei ... Keppeln moet ingenomen worden. Het North Shore deed het in een golf van dood en vuur ... met moed en uithoudingsvermogen, hun aanval op dat Duitse dorp zal moeilijk te overtreffen zijn."*.

Lieutenant Donald Rae Macpherson wordt gedood tijdens de gevechten in Keppeln op 26 februari 1945. Hij is dan 32 jaar oud.

Op 19 maart schrijft Lieutenant-Colonel John Rowley een brief aan Marion, de echtgenoot van Don. Daarin uit hij zijn verdriet over en bewondering

voor zijn verloren officier. Hij schrijft: "Tijdens deze aanval werden onze troepen opgehouden door zeer zware beschietingen en het vuur van machinegeweren vanuit een boerderij ongeveer halverwege Keppeln. Don en zijn peloton veroverden met behulp van onze voertuigen met vlammenwerpers de boerderij en vernietigden de vijand, maar door verdere zware beschietingen werd hij getroffen door granaatscherven.". Een week later wordt Lieutenant-Colonel Rowley op dezelfde manier gedood in Bienen, Duitsland.

De Canadese gesneuvelden worden in eerste instantie begraven op de nabijgelegen begraafplaats in Bedburg. Na de oorlog worden de lichamen overgebracht naar de Canadese Oorlogsbegraafplaats Groesbeek in Nederland. De Canadese General Crerar wil niet dat Canadese soldaten op Duitse bodem begraven worden.

Lieutenant Donald Rae Macpherson ligt nu op de Canadese Oorlogsbegraafplaats Groesbeek, graf **IX. H. 7.**

De volgende onderscheidingen zijn aan Lieutenant Macpherson toegekend:

- 1939-45 Star, France & Germany Star
- War Medal 1939 -1945
- Canadian Volunteer Service Medal with Clasp.

Dit levensverhaal kwam tot stand met hulp van Louis Daley of Charlottetown PEI, geschreven door Bruce Morton, brucehmorton@gmail.com

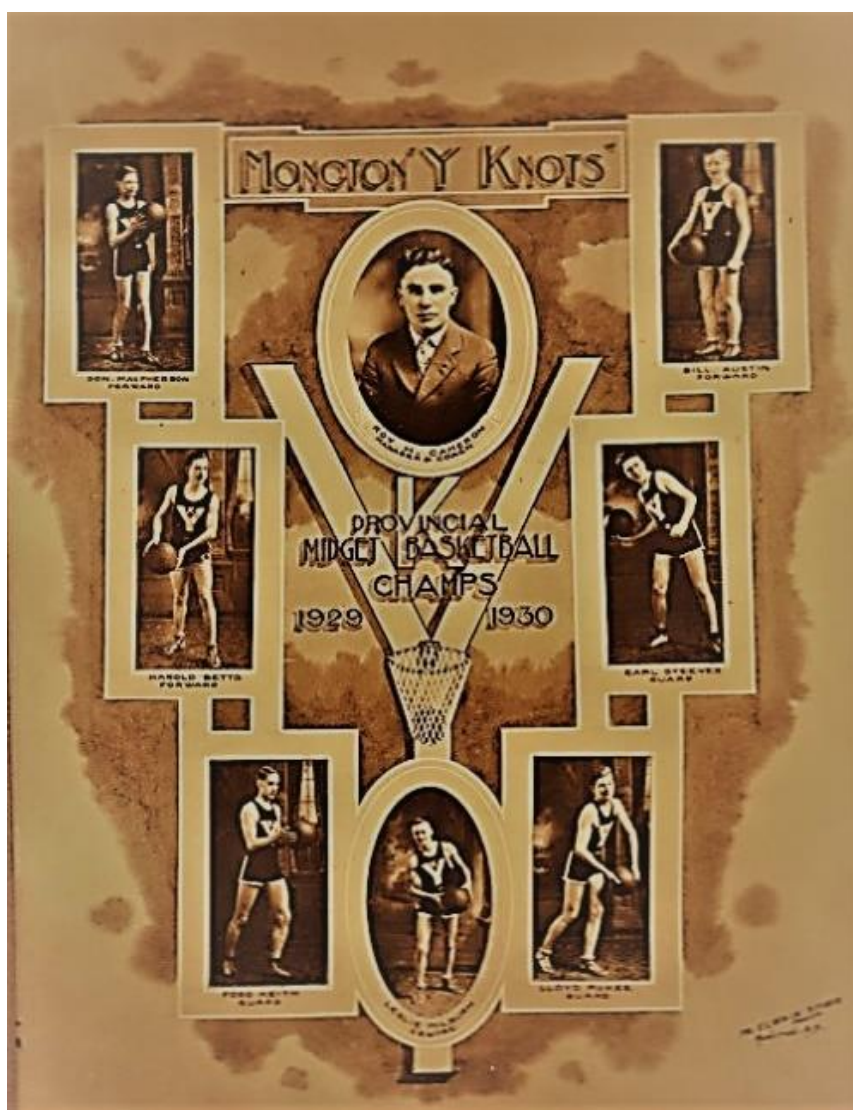

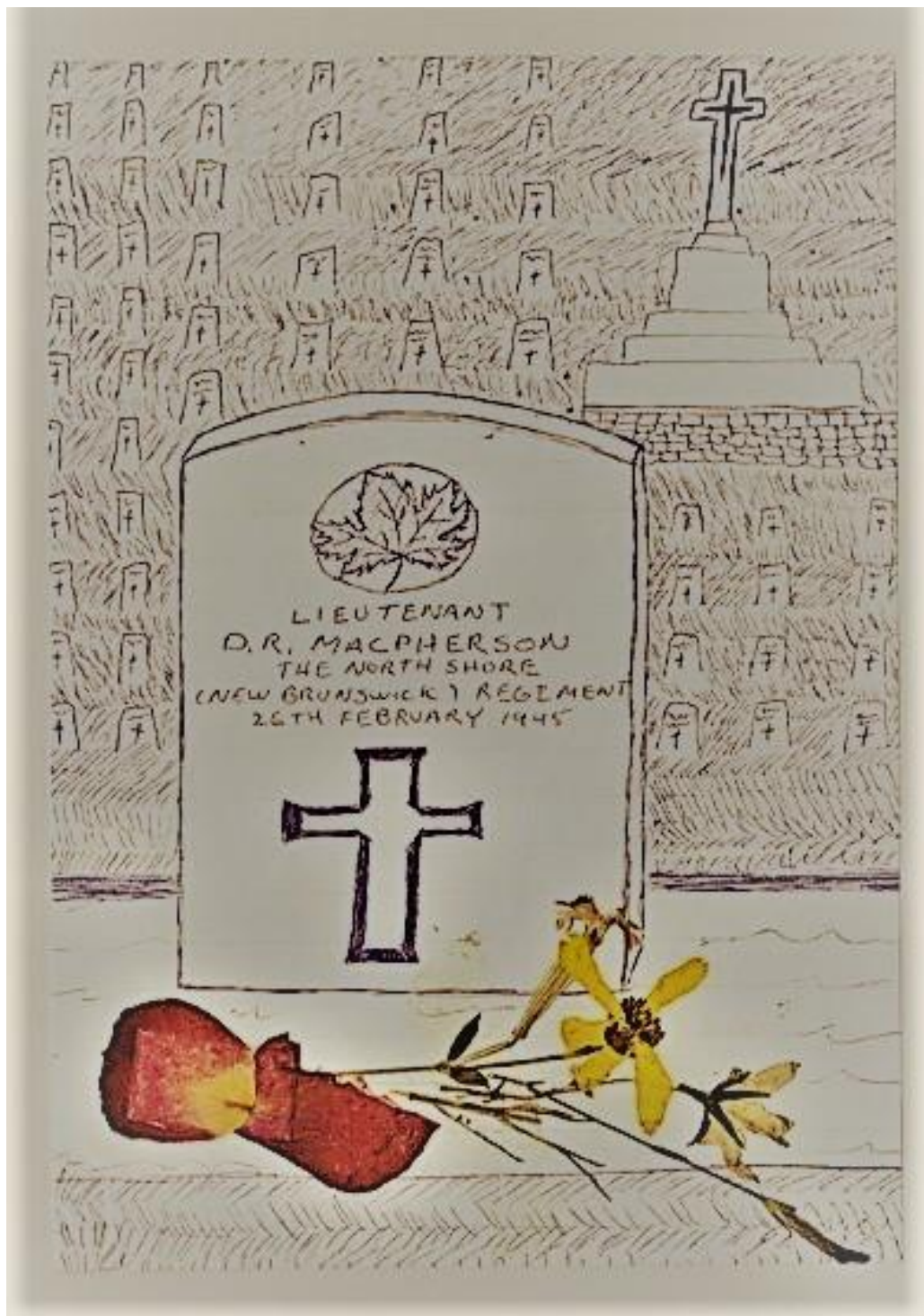
Levensverhaal ter beschikbaar gesteld aan Faces To Graves, met dank aan Bruce Morton.

Ian bezoekt het graf van zijn vader in 1963.

Poster van de Moncton Y Knots als de YMCA Provinciaal Basketball Kampioenschappen Championship, winnaars van 1929-1930.

Een tekening van Lt Macpherson's graf door zijn kleinzoon James, gemaakt tijdens een bezoek aan de begraafplaats in Groesbeek.

Tragisch genoeg kwam James om het leven bij een vliegtuigongeluk in 2000.